

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 33/2011-24

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 29. marca 2011 v senáte zloženom z predsedu Ľubomíra Dobríka a zo sudcov Jána Auxta a Rudolfa Tkáčika prerokoval sťažnosť Ing. E. P., I., zastúpeného advokátkou JUDr. D. S., K., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Galanta v konaní vedenom pod sp. zn. D 983/00 a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo Ing. E. P. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Galanta v konaní vedenom pod sp. zn. D 983/00 p o r u š e n é b o l o .

2. Okresnému súdu Galanta v konaní vedenom pod sp. zn. D 983/00 **p r i k a z u j e** konať bez zbytočných priet'ahov.

3. Ing. E. P. priznáva finančné zadost'učinenie v sume 3 000 € (slovom tritisíc eur), ktoré je Okresný súd Galanta **p o v i n n ý** vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. Okresný súd Galanta je **p o v i n n ý** uhradiť Ing. E. P. trovy konania v sume 303,30 € (slovom tristotri eur a tridsať centov) do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia na účet právnej zástupkyne advokátky JUDr. D. S., K.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením sp. zn. III. ÚS 33/2011 z 18. januára 2011 prijal na ďalšie konanie sťažnosť Ing. E. P. (ďalej len „sťažovateľ“) podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Galanta (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. D 983/00.

Okresný súd sa k sťažnosti na základe výzvy ústavného súdu vyjadril podaním sp. zn. Spr/230/2011 z 10. marca 2011, v ktorom sa okrem iného uvádza:

„na tunajší súd bolo zaslané oznámenie o úmrtí V. P., rod. R.,..., dňa ...

Súd dňa ... vydal uznesenie, ktorým podľa § 175 ods. 2 O. s. p. začal konanie v dedičskej veci po poručiteľke a súčasne ešte v ten istý deň vydal poverenie podľa § 38 ods. 1 O. s. p. pre notárku JUDr. J. P. ako súdnu komisárku na vykonanie potrebných úkonov vo veci

prejednania dedičstva po poručiteľke. Dňa 17. 11. 2000 bola na Notárskom úrade JUDr. J. P. spísaná zápisnica o predbežnom vyšetrení. Notárka dňa 21. 11. 2000 si vyžiadala z notárskeho úradu JUDr. J. J..., Nitra, zápisnicu o zistení stavu a obsahu závetu a odpis závetu spísaného na notárskom úrade dňa 12. 10. 1999 do notárskej zápisnice pod spisovou značkou N 290/99, Nz 293/93.

Dňa 29. 11. 2000 notárka vyzvala dediča Ing. E. P., aby v lehote 15 dní predložil, resp. zaslal doklady od poľnohospodárskych pozemkov v katastrálnom území S. a T. Súčasne notárka sa obrátila na ... a. s.(...), B. o oznámenie zostatku vkladov na vkladných knižkách. Dňa 6. 12. 2000 notárka Ing. E. P. na základe ich telefonického rozhovoru zaslala fotokópiu zápisnice o predbežnom vyšetrení, ktorá bola spísaná dňa 17. 11. 2000 za prítomnosti Ing. J. P., CSc.

Pretože ... a. s. si nesplnila svoju povinnosť, notárka urgovala vrátenie oznámenia ohľadne zostatku vkladu na vkladnej knižke. Na deň 20. 3. 2001 notárka predvolala Ing. E. P., aby sa dostavil na notársky úrad za účelom vyhlásenia závetu a spísania jeho vyjadrenia k závetu.

Dňa 15. 1. 2001 vyzvala notárka Okresný úrad Trenčín, katastrálny odbor..., za účelom zaslania výpisov z pozemno-knižnej vložky parciel nachádzajúcich sa v katastrálnom území T. a S. Dňa 16. 1. 2001 notárka vyzvala Okresný úrad Bánovce nad Bebravou, katastrálny odbor..., za účelom zaslania výpisov z pozemno-knižných vložiek na poľnohospodárske pozemky, nachádzajúce sa v katastrálnom území V.

Dňa 6. 12. 2000 notárke bol zaslaný závet z Notárskeho úradu JUDr. J. J. Dňa 5. 12. 2000 si svoju povinnosť ohľadne zaslania účtov splnila ..., dňa 7.12.2000 ... a. s. a dňa 8. 2. 2001 ..., a. s. Dňa 21. 2. 2001 notárke bola zaslaná správa z Okresného úradu Trenčín. Dňa 8.3.2001 Ing. E. P. zaslal matričné doklady. Dňa 13. 2. 2001 notárka oznámila Ing. E. P., vzhľadom na jeho žiadosť, o odročenie pojednávania, že nie je dôvodom na odročenie pojednávania skutočnosť:, že bol podaný návrh na prejednanie novoobjaveného majetku po nebohom otcovi Ing. J. P., zomrelom dňa ...

Prvé pojednávanie v merite veci notárka vytýčila na deň 20. 2. 2001, ktorého sa nezúčastnil sťažovateľ. Ďalšie pojednávanie bolo vytýčené dňa 23. 2. 2001 na termín 20. 3. 2001, ktorého sa sťažovateľ osobne zúčastnil. Pojednávanie bolo odročené na

neurčito s tým, že nový termín pojednávania bude určený až po rozhodnutí súdu o platnosti závetu poručiťky.

Tunajší súd dňa 11. 5. 2001 vo veci č. k. D 983/00-31, Dnot 181/00, ktoré rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 1. 7. 2001, konanie prerušil a odkázal Ing. E. P. na podanie občiansko-právnej žaloby voči dedičovi Ing. J. P., CSc., o určenie, že závet poručiťky zo dňa 12. 10. 1999 spísaný do Notárskej zápisnice pod sp. zn. N 290/99, Nz 293/99 notárkou JUDr. J. J. so sídlom v N...., je neplatný a to v lehote 30 dní od právoplatnosti uznesenia na Okresný súd Galanta.

Dňa 25. 6. 2001 Daňový úrad Trenčín prihlásil pohľadávky do dedičského konania. Dňa 9. 7. 2001 sťažovateľ svojim podaním vyslovil predpojatost' notárky v predmetnej veci. Súčasne dňa 16. 7. 2001 požiadal o predĺženie lehoty na podanie občianskoprávnej žaloby. Dňa 13. 12. 2001 notárka sa vyjadrila k námietke zaujatosti a vzhľadom na klamstvá uvedené v liste sťažovateľa vyslovila zaujatost' v dedičskej veci po nebohej.

Dňa 24. 9. 2001 súd zisťoval z registra C, či sťažovateľ podal žalobu na súd, alebo nie. Dňa 8. 10. 2001 súd zistil, že žaloba na súd nebola podaná. Vzhľadom na túto skutočnosť zákonná sudkyňa predložila spis notárke na ďalšie konanie. Dňa 18. 4. 2002 súd poveril na vykonanie úkonov súdneho komisára JUDr. F. K...

Listom zo dňa 3. 9. 2002 dedič Ing. J. P., CSc., urgovoal tunajší súd za účelom zaslania spisu notárovi JUDr. F. K.

Dňa 21. 10. 2002 notár vykonal prvé úkony vo veci. Dňa 19. 2. 2002 dedič Ing. J. P., CSc. požiadal notára o vytýčenie termínu pojednávania a následne dňa 19. 1. 2004. Dňa 15. 3. 2004 notár dedičovi oznámil, že vo veci sa vykonávajú zaisťovacie úkony a ako náhle budú realizované nariadi pojednávanie. Dňa 15. 2. 2005 notár vyzval Obvodný pozemkový úrad v Trenčíne, aby v lehote 90 dní doplnil doklady presne vymedzené v predmetnom spise.

Dňa 3. 10. 2005 sa sťažovateľ obrátil na notára za účelom potvrdenia okruhu dedičov, ktorú odpoveď nedostal a ďalším listom zo dňa 7. 11. 2005 opätovne napísal urgenciu vo veci. Dňa 25. 11. 2005 notár vydal potvrdenie ohľadne okruhu dedičov v predmetnej veci.

Notár dňa 20. 11. 2006 vytýčil termín pojednávanie na deň 28. 12. 2006. Dedičia sa dostavili na pojednávanie, ktoré pojednávanie však bolo odročené na deň 30. 1. 2007, bez uvedenia dôvodu. Opätovne aj toto pojednávanie bolo odročené na neurčito, pretože

dedičia sa vo veci nedohodli. Dňa 21. 2. 2008 notár vyzval sťažovateľa a právnu zástupkyňu Ing. J. P., CSc. o doloženie údajov a dokladov potrebných pre rozhodnutie v merite veci.

Ďalšie pojednávanie bolo vytýčené na deň 20. 8. 2008, ktoré bolo odročené, pretože účastníci nedospeli k dohode o rozdelení celého majetku a preto bude predložený návrh meritórneho vypořádania.

Súd uznesením zo dňa 27. 3. 2009 vo veci č. k. D 983/00, Dnot 128/02-143 vypořiadal BSM poručiťky a jej nebohého manžela, určil všeobecnú cenu majetku a súčasne vypořiadal predmet dedičstva. Proti predmetnému rozhodnutiu podal Ing. E. P., v zastúpení advokátskou kanceláriou - JUDr. E. Š., odvolanie. Dňa 6. 6. 2009 súd zaslal odvolanie na vyjadrenie advokátke druhého dediča a súčasne odvolateľa vyzval na zaplatenie súdneho poplatku za odvolanie vo výške 16,50 Eur. Odvolateľ si svoju povinnosť splnil a súdny poplatok v kolkoch zaplatil dňa 9. 9. 2009. Predmetný spis s odvolaním bol doručený Krajskému súdu v Trnave dňa 28. 10. 2009. Krajský súd v Trnave uznesením zo dňa 31. 5. 2010, ktoré rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, dňa 2. 11. 2010 vo veci č. k. 9Cod 112/2009-85 napadnuté uznesenie tunajšieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Úpravou zo dňa 15. 10. 2010 súd rozhodnutie KS v Trnave doručoval dedičom a spis bol zaslaný notárovi na ďalšie konanie dňa 20. 10. 2010...

Zákonná sudkyňa JUDr. M. V. dňa 15. 12. 2010 oznámila notárovi, že v súlade s ust. § 175 zb O. s. p. ako poverenému notárovi odňala predmetnú vec, pretože boli naplnené kritériá uvedené v citovanom zákonom ustanovení a súčasne v zmysle rozvrhu práce dňa 9. 2. 2011 poverila JUDr. O. S..., ako súdneho komisára na vykonanie potrebných úkonov. JUDr. O. S. dňa 22. 1. 2011 si vyžiadal zo ... a. s., V., a.s., oznámenia ohľadom zostatkom na účte vkladov a súčasne sa obrátil na Správu katastra Trenčín o zaslanie LV č. ..., KÚ S...

V predmetnom dedičskom konaní došlo k takým časovým odstupom medzi jednotlivými procesnými úkonmi, ktoré možno po zhodnotení všetkých rozhodujúcich skutočností označiť za prieťahy v konaní pripísateľné v konaní štátu. Za účelom odstránenia zistených nedostatkov a zabránenia ich opakovaniu v budúcnosti vykonala ústny pohovor so sudcom, ktorému vec bola pridelená a ktorý vykoná všetky úkony smerujúce k odstráneniu i prieťahov v konaní, vrátane dohľadu nad činnosťou súdneho komisára. Súčasne nariadila pravidelnú kontrolu predmetného spisu, ktorá bude vykonávaná, v dvojmesačných intervaloch.

Po preštudovaní predmetného spisu ako aj predloženého rozboru jednotlivých úkonov vykonaných v spise som zistila, že vo veci ako súdny komisári doposiaľ konali dvaja notári a to JUDr. J. P., ktorá konala bez prieťahov v konaní a JUDr. F. K., v ktorého činnosti musím konštatovať prieťahy v konaní, pretože vo veci nesústredene konal a s dlhým časovým odstupom medzi jednotlivými procesnými úkonmi. Napr. v roku 2002 bol vydaný referát na vykonanie procesných úkonov vo veci, pričom následným referátom až zo dňa 20. 3. 2004 notár vo veci ďalej konal. Po dvoch úkonoch z roku 2006 (8. 9. 2006 a 20. 11. 2006) notár urobil ďalší procesný úkon až dňa 21. 2. 2008. Od roku 2008 súd ďalej vo veci koná bez prieťahov v konaní.

V danom prípade, podľa môjho názoru nejde ani o právnu, ani o skutkovú zložitosť sporu.

Prieťahy v konaní spôsobil aj sám sťažovateľ, ktorý bol odkázaný na podanie žaloby o určenie, že závet je neplatný, z ktorého dôvodu dedičské konanie bolo prerušené. Napriek námietkam vzneseným z jeho strany ohľadne neplatnosti závetu je zarádzajúce, ale takúto žalobu sťažovateľ nepodal.

Už vyššie som konštatovala prieťahy v konaní spôsobené notárom JUDr. F. K., ktoré podľa môjho názoru považujem za zbytočné.“

Rovnaké skutočnosti týkajúce sa úkonov okresného súdu (súdnych komisárov) zistil aj ústavný súd z vyjadrení účastníkov a obsahu spisu, ktorý mu bol predložený 17. marca 2011.

Navyše ústavný súd zistil, že 28. decembra 2006, 30. januára 2007 a 20. augusta 2008 sa uskutočnili vo veci pojednávania pred súdnym komisárom pre účely vyporiadania dedičstva medzi dedičmi. Posledné dva pojednávania však boli odročené na neurčito, pretože k dohode medzi dedičmi po poručiiteľke nedošlo.

Ústavnému súdu bolo 24. marca 2011 doručené vyjadrenie právnej zástupkyne sťažovateľa k podaniu okresného súdu, v ktorom zotrvala na svojom predchádzajúcom vyjadrení.

Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich vyjadreniami, ako aj s obsahom súdneho spisu okresného súdu sp. zn. D 983/00 dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Sťažovateľ sa sťažnosťou domáhal vyslovenia porušenia svojho základného práva zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa ktorého každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov, a tiež práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (i práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru) vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (m. m. IV. ÚS 221/04).

Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník konania obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

Táto povinnosť súdu a sudcu vyplýva z § 6 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“), ktorý súdom prikazuje, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupovali tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ďalej z § 100 ods. 1 prvej vety OSP, podľa ktorej len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným priet'ahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, III. ÚS 142/03) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje (1), správanie účastníka súdneho konania (2) a postup samotného súdu (3). Ústavný súd (obdobne ako Európsky súd pre ľudské práva) pritom prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa.

1. Predmetom konania vo veci vedenej okresným súdom pod sp. zn. D 983/00 je prerokovanie dedičstva po poručiteľke, ktoré tvorí bežnú súčasť rozhodovacej činnosti všeobecných súdov. Výklad a používanie právnej úpravy v dedičských veciach sú stabilizované v pomerne rozsiahlej judikatúre všeobecných súdov, kde je upravená aj metodika ich postupu (obdobne IV. ÚS 3/05, III. ÚS 170/2010). Ústavný súd zo súvisiaceho spisu nezistil žiadnu zásadnú okolnosť, ktorá by odôvodňovala prípadný záver o skutkovej a právnej zložitosti veci. Ani okresný súd vo svojom vyjadrení k sťažnosti nepoukázal, že by išlo v tejto veci o zložitú vec.

2. V rámci druhého kritéria ústavný súd posudzoval správanie sťažovateľa v dedičskom konaní. Na základe predloženej dokumentácie konštatoval, že aj keď pred podaním sťažnosti ústavnému súdu podal z dôvodu ďalšej nečinnosti okresného súdu v septembri 2010 sťažnosť na zbytočné priet'ahy v konaní (ktorú považoval okresný súd za čiastočne dôvodnú) a následne v novembri 2010 aj návrh na odňatie veci notárovi, ale predtým počas súdneho konania od júla 2002 do decembra 2006, keď sa konalo pojednávanie, keď dochádzalo k úplnej nečinnosti všeobecného súdu, dostatočne neprejavil

navonok nespokojnosť ani s činnosťou súdneho komisára (nepodal návrh na odňatie veci v dôsledku jej zdĺhavého postupu), ani s postupom okresného súdu. Podľa názoru ústavného súdu počas konania teda nepostupoval vždy podľa zásady *vigilantibus iura* (každý nech si stráži svoje práva).

Takisto aj neúčast' sťažovateľa na pojednávaní v roku 2002 a ani to, že nepodal žalobu o neplatnosť závetu (hoci žiadal okresný súd 18. júla 2001 o predĺženie lehoty), možno hodnotiť v neprospech sťažovateľa, pretože okresný súd konanie prerušil práve pre to, že sťažovateľ namietal v roku 2001 neplatnosť závetu poručiťky.

3. Tretím kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval, či došlo k zbytočným priet'ahom v označenom dedičskom konaní, bol postup samotného okresného súdu vrátane postupu notára ako súdneho komisára v konaní o dedičstve, keďže jeho úkony sú úkonmi súdu, ktorými je možné spôsobiť zbytočné priet'ahy v konaní (III. ÚS 47/00, IV. ÚS 74/02, IV. ÚS 3/05). Ústavný súd predovšetkým poukazuje na to, že trvanie napadnutého konania (viac ako 10 rokov) je už samo osebe celkom jednoznačne neprimerané. Podľa názoru ústavného súdu konanie, ktoré trvá tak neobyčajne dlho, ako to bolo v danej veci, možno už len na základe jeho posúdenia ako celku považovať za nezlučiteľné s imperatívom ustanoveným v čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj v čl. 6 ods. 1 dohovoru (obdobne napr. IV. ÚS 173/05, IV. ÚS 251/05, II. ÚS 3/09).

Ústavný súd zistil, že od začatia konania (november 2000) bol okresný súd nečinný najmä od apríla 2002, keď bola vec pridelená inému súdnemu komisárovi, až do decembra 2006, keď sa konalo pojednávanie 28. decembra 2006 (nečinnosť v trvaní 56 mesiacov), a to preto, že v tomto období urobil len jednoduché úkony (napr. 12. apríla 2004 – zisťoval, či sťažovateľ podal žalobu o určenie neplatnosti závetu a vyžiadal súvisiaci dedičský spis z Okresného súdu Nitra). Ďalšia nečinnosť bola zistená aj od pojednávania konaného 30. januára 2007, až do 21. februára 2008, keď súdny komisár vyzval na vyjadrenie k dedičskej veci (nečinnosť v trvaní 13 mesiacov).

Okrem toho bola činnosť okresného súdu aj neefektívna, pretože rozhodnutie okresného súdu z 27. marca 2009 o vyporiadaní BSM poručiťky a jej nebohého manžela nebolo vecne správne, v dôsledku čoho bolo následne zrušené krajským súdom 31. mája 2010 a vec mu bola vrátená 9. júla 2010 na ďalšie konanie.

Aj okresný súd priznal zbytočné priesťahy v tomto konaní, preto ústavný súd pri hodnotení postupu okresného súdu s prihliadnutím na doterajšiu dobu konania a na zistené obdobia nečinnosti (spolu 69 mesiacov) dospel k záveru, že postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. D 983/00 bolo porušené základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priesťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva a slobody porušil, vo veci konal [podobne aj § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde]. Ústavný súd preto prikázal okresnému súdu, aby v konaní vedenom pod sp. zn. D 983/00 konal bez zbytočných priesťahov (bod 2 výroku nálezu), pretože stav právnej neistoty sťažovateľa trvá dosiaľ.

III.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha. Podľa odseku 5 citovaného zákonného ustanovenia ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti žiadal priznať primerané finančné zadosťučinenie v sume 10 000 € poukazujúc najmä na celkovú doterajšiu dĺžku konania okresného súdu, v dôsledku čoho došlo k porušeniu jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy i práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Podľa názoru ústavného súdu nemožno spravodlivo žiadať, aby fyzická osoba čakala na výsledok dedičského konania, ktoré nie je právoplatne skončené ani po 10 rokoch. Takýto postup okresného súdu oprávnene vyvoláva u sťažovateľa stav právnej neistoty.

Vychádzajúc z tohto pohľadu na pozíciu sťažovateľa, princípov spravodlivosti a spôsobu zavŕšenia ochrany základných práv každej oprávnenej osoby, ako aj z konkrétnych okolností tohto prípadu (hodnotenie správania sťažovateľa v časti II bode 2 tohto nálezu a činnosti okresného súdu) ústavný súd považoval priznanie sumy 3 000 € za primerané finančné zadosťučinenie podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd napokon rozhodol aj o úhrade trov konania sťažovateľa, ktoré mu vznikli v dôsledku jeho právneho zastúpenia v konaní vedenom ústavným súdom advokátkou JUDr. D. S., ktoré vyčíslili v sume 382,32 €.

Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Ústavný súd pri rozhodovaní o priznaní trov konania vychádzal z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za I. polrok 2009, ktorá bola 721,40 €. Úhradu priznal za dva úkony právnej služby urobené v roku 2010 (prevzatie a prípravu zastúpenia, podanie sťažnosti) v súlade s § 1 ods. 3, § 11 ods. 3 a § 14 ods. 1 písm. a) a c) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“), a to každý úkon po 120,23 €, t. j. za dva úkony 240,46 €, čo spolu s režijným paušálom 2 x 7,21 € (§ 16 ods. 3 vyhlášky) predstavuje spolu sumu

254,88 €. K tomu je potrebné pripočítať podľa § 18 ods. 3 vyhlášky aj 19 % DPH (48,42 €), teda celková suma priznaných trov konania predstavuje sumu 303,30 €.

Priznanú úhradu trov konania je okresný súd povinný zaplatiť na účet právnej zástupkyne sťažovateľa (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 OSP).

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, nadobudne toto rozhodnutie právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. marca 2011